

Az ötvenes években egymás után kétszer választott európai helyszínt a FIFA a világbajnokságnak: a háború nem érintette közvetlenül Svédországot, a skandinávok el tudták vállalni a rendezést.

Több volt a jelentkező is: 52 ország csapata nevezett, kontinensekként selejtezőket rendeztek, 16 együttes játszott a tornán – a brazilok bizonyultak a legjobbnak, ekkor fordult elő először és utoljára, hogy az öreg kontinensen rendezett vb-n nem európai csapat győzedelmeskedett.

{youtube}ArU1D_ZI-hQ{/youtube}

Románia elbukott a selejtezőkben, a klasszikus Aranycsapatból pedig már csak néhányan (**Gro sics, Bozsik, Budai II és Hidegkuti**) voltak a magyar keret tagjai – a svédországi tornán Magyarország sem lépett tovább a csoportjából.

A tizenhat csapatot négy kvartettbe sorsolták, az első kettő jutott tovább az egyenes kieséses szakaszba – ám a 2. és 3. helyekről pontegyenlőség esetén nem a gólarány, hanem az

újrájátszás döntött.

A magyarok ebből rosszul jöttek ki: Wales lépett a legjobb nyolc közé a 2-1-es rájátszás-meccsen, de ugyanígy jártak az angolok és a csehszlovákok is.

A negyeddöntőkben már az esélyesebb, többre tartott válogatottak remekeltek: Svédország–Szovjetunió 1–0, Franciaország– Észak-Írország 4–0, NSZK– Jugoszlávia 1–0 és Brazília– Wales 1–0 – győztes gólja miatt ezen a meccsen fedezte fel a világ a mindössze 17 éves **Edson Arantes do Nascimento**t, alias **Pelét**, aki az elődöntőben és a döntőben is kitett magáért. A franciáknak hármat rúgott az elődöntőben (5-2-re győztek a brazilok), a címvédőt a házigazdák ejtették ki 3-1-gyel.

Table 1 *Descriptive statistics of the dependent variables and the independent variables*